

Andrzej Wyrwa

Siedleczeko, gm. Wągrowiec, woj.
pilskie, St. 4, AZP: 43-31/31

Informator Archeologiczny : badania 23, 29

1989

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zostały dwa szurfy: o wymiarach 4 x 2 m (sonda 2, na granicy zasięgu występowania zabytków kamiennych na powierzchni) oraz 5 x 2 m (sonda 3, w miejscu koncentracji zabytków na powierzchni). Po zdjęciu warstwy ornej osiągnięty został gliniasto-pyłasty utwór deluwialny, pod nim zaś glina zwietrzelistkowa fliszu magurskiego — warstwy typowe dla jednostki dukielskiej. W obu znajdowane były drobne naturalne okruchy czarnego, oligocenickiego rogowca menilitowego. Artefakty z tej skały, w postaci dwóch rdzeni i kilkunastu odlupków znalezione zostały w warstwie ornej. Powiększyły one bogaty (kilkaset wyrobów) zbiór zabytków, uzyskany w zeszłym roku na tym stanowisku.

Istnieją dwie możliwości zinterpretowania uzyskanych wyników.

1. Pierwotnym złożem dla znajdowanych zabytków jest zagłębiony w podłoże obiekt (obiekty?), który umiejscowiony jest jednak poza zasięgiem sondy 2 i 3.

2. Stanowisko znajduje się w zaawansowanej fazie niszczenia (zabytki są jedynie w warstwie ornej).

Dyskusowanie o innych możliwościach (np. wyroby zalegały pierwotnie wyłącznie na powierzchni gruntu), przy aktualnym stanie rozpoznania obiektu nie znajdują podstaw.

Badania będą kontynuowane.

Siedleczo, gm. Wągrowiec,
woj. piłskie,
St. 4, AZP: 43-31/31

Uniwersytet Adama Mickiewicza
Instytut Historii w Poznaniu
Ekspedycja Archeologiczna Łekno

Badania prowadził dr Andrzej Wyrwa. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko kultury
łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

W trakcie wykopaliś na stanowisku nr 3 w Łeknie poinformowano o wyorywaniu na gruntach Piotra Gruchoty w Siedleczku gm. Wągrowiec, woj. piłskie fragmentów i całych naczyń ceramicznych. W wyniku rekonesansu terenowego i wywiadu określono zasięg stanowiska, zebrano występujący na powierzchni bardzo bogaty materiał ceramiczny i kostny.

Cmentarzysko jest zlokalizowane ok. 300 m na zachód od zabudowań gospodarczych. Znajduje się na wschodnim zboczu niewielkiego wzniesienia (92,3 m n.p.m.), na lewym brzegu rzeki Nielby (Uszewnicy), po lewej stronie drogi Łekno — Siedleczo.

Wg wstępnej weryfikacji powierzchniowej rozrzut materiału rozkłada się na obszarze 30 x 50 m.

Badania będą kontynuowane.

Sierpów, gm. Ozorków,
woj. łódzkie,
St. 1, AZP: 61-49/37

Muzeum Archeologiczne i Etnograficzne
w Łodzi

Badania prowadził mgr Zdzisław Kaszewski. Finansował WKZ w Łodzi. Cmentarzysko wielokulturowe od III okr. ep. brązu po wczesny okres lateński włącznie (1200 — 250 p. n. e.).

Badania były kontynuacją prac wykopaliśkowych prowadzonych w latach 1931 i 1947.

Stanowisko położone jest na wzniesieniu porośniętym wysokopiennym lasem w odległości 900 m na północ od wsi Sierpów i 300 m na wschód od toru kolejowego Łódź — Gdynia. Przebadano obszar o powierzchni 400 m², na którym odkryto 26 grobów ciałopalnych o różnej przynależności kulturowej i chronologicznej.

Grób 336, należy do grupy konstantynowskiej kultury łużyckiej i jest datowany na pierwszą połowę III okr. epoki brązu.

Groby popielnicowe: 321, 323, 326, 341, 342 oraz groby jamowe: 317, 318, 322, 324, 329, 330, 331, 340, reprezentują środkowopolską grupę kultury łużyckiej i ich chronologia przypada na IV okr. epoki brązu.

Z V okr. pochodzą groby popielnicowe: 319, 327, 328 oraz groby jamowe: 320, 325, 332, 333, 334, 335. Znajdująca się w ich wyposażeniu ceramika nosi cechy wyżej omówionej grupy kulturowej.

Datowany na okres halsztacki C grób jamowy 337, był wyposażony w naczynia typowe dla wschodniowielkopolskiej grupy kultury łużyckiej.

Groby kultury łużyckiej występowały pod częściowo uszkodzonymi brukami kamiennymi. Wyposażenie ich stanowiła wyłącznie ceramika od 2 do 10 naczyń.

Pozostałe dwa groby jamowe 338 i 339 były obwarowane prostokątnymi obstawami kamiennymi. Odkryte w tych grobach naczynia reprezentują odrębne kultury, a mianowicie kulturę łużycką i kulturę wschodniopomorską. Wyposażone są one w znaczną ilość naczyń i ozdoby metalowe. W grobie 338 znajdowała się żelazna szpila z łabędzią szyjką, natomiast w grobie nr 339 odkryto żelazną otwartą z zgrubiałymi końcami brzośletę i pierścionek z płaskiej brązowej taśmy.

Ponadto w trakcie badań odkryto 5 dużych skupisk ceramiki kultury trzcinieckiej i 1 skupisko ceramiki pochodzące z III okresu wczesnośredniowiecznego.